

[Lis Groes.]

udover at placere varebeholdninger på hensigtsmæssige steder. Han kan oprette administrative organer, såvel statslige som kommunale, det sidste dog efter aftale med indenrigsministeren.

Ministeren henviser i sin fremsættelse til, at andre civiliserede lande har tilsvarende bestemmelser, og at tidsfaktoren nødvendiggør, at disse bemyndigelser nu lovfæstes. Præcis samme argumentation har tidligere ladet de nuværende regeringspartier aldeles kolde; men jeg forstår, at det regeringsansvar, der nu tynger dem på dette som på en række andre punkter, har betydet en kursændring, som vi andre kan hilse med tilfredshed.

Men da jeg skulle vælge omslagsfarve til dette lille lovforslag, ja, så måtte det altså blive rødt. Jeg kan ikke lade være at tænke på, hvor megen socialistforskrækkelse der kunne være malet på væggen, såfremt den tidligere regering havde fremsat dette lovforslag. Ja, var det ikke så småt på vej uden at kunne opnå tilslutning hos den daværende opposition? Men jeg forstår, at alt dette nu er historie.

Jeg skal da på mit partis vegne komplimentere regeringen for denne nyorientering. Selvfølgelig skal knappe varebeholdninger i en kritisk situation fordeles på rimelig vis, og jeg kan derfor tilsige mit partis velvillige og hurtige behandling af lovforslaget.

Hans Kjær: Det af handelsministeren fremsatte lovforslag vedrørende forsyningsmæssige foranstaltninger kan være af væsentlig større betydning for vort samfund, end den meget kortfattede udformning indicerer. Da der er tale om en bemyndigelseslovgivning, finder jeg ingen grund til at fortie, at der i det konservative folkeparti hersker en sund og naturlig skepsis over for bemyndigelseslove i almindelighed, idet man principielt foretrækker en koncis lovgivning, hvor det er muligt. Denne principielle indstilling er dog naturligvis ikke til hinder for, at vi kan og vil acceptere en bemyndigelseslovgivning, når vore overvejelser har ført til, at der er samfundsmæssigt tungtvejende motiver for loven, og når man ikke kan finde andre fremgangsmåder, uden at man får mere uholdbare løsninger af de problemer, som det netop er lovens sigte at løse.

Det er en sådan situation, vi befinder os i med det foreliggende lovforslag. Enhver ved, at vort moderne samfund er kompliceret og derfor også sårbart, hvorfor eventuelle afbræk i vore forsyninger udefra kan have de alvorligste følger. Det gælder i første række forsyninger med kraftstoffer, men også vanskeligheder i forsyningerne med andre varer kan nødvendiggøre en indgriben, hvor forbrugsrationering og fordeling af lagre m. v. kan sikre den bedst mulige opretholdelse af samfundsfunktionerne.

Handelsministeren har i sin fremsættelse gjort opmærksom på, at det var situationen under den mellemøstlige krise sidste sommer, der satte gang i de overvejelser, som nu har ført til dette lovforslag. Lykkeligvis blev der dengang ikke brug for at etablere en rationalisering af benzin og olie, men man gjorde den erfaring, at skulle en sådan rationering have været iværksat, så ville man have stået over for betydelige forsinkelser. Nu må man naturligvis af hjertet ønske og håbe, at en lovgivning som den her foreslåede vil vise sig overflødig, men ingen kan have vished for, at der ikke igen opstår situationer, hvor det kan have alvorlige følger, hvis man ikke har sikret sig muligheden for hurtig indgriben. Det kan derfor være rimeligt, at Danmark i lighed med de fleste andre vesteuropæiske lande tilvejebringer lovmæssigt grundlag for de forberedelser, der i en given situation vil være en nødvendig forudsætning for, at rationeringsforanstaltninger kan etableres med den hurtighed, der er nødvendig for en effektiv virkning.

På det konservative folkepartis vegne kan jeg med disse begrundelser tilsige en positiv medvirken til lovforslagets gennemførelse, så meget mere som selve lovforslaget indeholder begrænsninger af den bemyndigelse, der gives ministeren.

I § 1 er således fastslået, at lovens anvendelse er begrænset til situationer, der fremkaldes af internationale forhold. Rent nationale forhold giver således ikke anledning til indgriben efter denne lov. Videre er det i § 1 anført, at iværksættelse af rationering m. v. forudsætter tilslutning fra folketingets valutaudvalg principielt forud for iværksættelsen, men i en nødsituation dog snarest muligt efter iværksættelsen.